

Borgå den 21 april 1893.

Käre Far!

Jämte tack för bref af d. 17/4. några
rader om det som rör oss nu när-
mast. Ingrid framtid ligger helt i
Guds hand. Själf tycks hon ha gif-
vit sig åt honom genom att lof-
va sig åt en man, som öfvergifvit
allt för Guds sak. Så synes det nu.
Gud vet hvad deraf skall blifva —
Jag vill helst tro på Guds löften
att taga vård om dem som helt
anförtro sig åt honom. Men så
kommer svaghet och meniska-
fruktan och meniska beräkning-
ar och inkastade ränna, tvifvel,
orsakande inrindningar, och
der står jag, oviss och tveckande
om hvad som vore och rike
vore bäst. Så med mig. Als

icke undrar jag öfver att Morfar
icke x kan eller "hör säga hearken
ja eller nej." Wäinö fortbaser
i Guds skola och han har helt
säkerliktast i våra hem för att öf-
ven från den röda inflytanden
till den bästa. Ingrid skolas
på ett håll och lär sig se lif-
vets skuggsidor i mångskiftan-
de färger. Hon samlar erfa-
renheter som icke erbjudas alla
dagar och åt alla. Det är som
ville Herren använda henne
för att stöta ett bräckligt rö.
Morfar borde få läsa Ingrid
saga om Björken och euris
busken invid stormuppröft
hof. Hon skref den där ute
på Sibbo Jagerö förhuden som-
mar. Och då Elsa berättade
den för mig, anade jag genast
att den hade sin upprinnelse

i svikna förhoppningar om en
absolut ren hjärtans kär. Jag an-
innehåller så mycket försonande
och så mycket kärlek, att hjär-
tal smälter i tårar, då man läser
den. Guds nåder äro icke våra vä-
gar. Ah Han har omsonat om
sina barn och sina händers verk.
Jag tänker nog som käre far
att en fast anställning vore bättre
än ett kringresande frikyrkligt
förkunnande af Guds ord. Men låt
Herren det bli ett par af de två, så
ställer Han väl för den så att Ingrid
bli den som håller hus och hushå-
ll, och Väinö förkunnar ewange-
lium där han bäst behöfs. Han kan
ju dock då ett hem, en egen hand
dit han n. s. h. kan återkomma
och ^{der} ~~vet~~ sig välkommen.

Finland i 19 sekel har näp intresse-
rat mig. Men mina siffrer vilja

fortfarande skida äfven iinkonsterna
hvarföre jag måste dösa in på allt
som kan undvaras. Jag har blifvit
står i den vägen under senaste år.
F. u. v. håller jag knappt någon til-
ning. Tugen större, endast mindre.
Väktaren på jern. — Toch ännu
en gång för den dyrbara gåfvan -
Den bli of nog kär. Men vi få vä-
ta på andra upplagan. Första är
utsäld. Ett har jag soknat i dess
program. Nykterhetsarbetet inom
detta sekel synes & vara berört. Men
det ansågs väl allt för oförväntat ännu.

7 den dag utsåndes till län-
dets värnepliktige ungdomar af
ärets uppbud en skrifvelse af bise-
gade innehåll. Hvad tycker käre Far
om den? En sådan el. något lik-
nande borde just nu riktas äfven
till studentkårens ungdomar. Tänk
om Majkalaset d. 13 kunde gå af ste.

21. 4. 1893

och utan bevisning af spiritus
Andlig bevisning torde nog ändå
bestås. Det vore kärt och oer
vid detta tillfälle endast den
Andliga prisen finge mätta
och bevisa sinne. Morfar!
Vore det inte en uppgift för
den som beherrsken ordet
och sinne och folket och
de unga, att under n.a. betryck
ta förhållanden rikta en ort till
de unga, till den som ha fin-
ska folkets framtid i sin hand
och till hvilka hela folket så
gerne vilje komma se under
säsong. Till sin tids rickaste
blomma. Men jag tvärken in
eller kan öfvertala, men inspi-
rera-icke ens det för när jag.
Kanske tänka en grista. —

Älskade far!

Sinutti sänder sin hjertliga tack

för de goda dagarna hos eder och
för all kärlek! Tili syster Tosti
också ett tack! Ti kommo ju så
väl fram och voro så välkomna.
Här flyga nu dagarna så fort
så fort i hushållet och väfstolen
för mig i skolan för far och gossar-
ne. Tankarna ständigt hos Ing-
rid. Ti ha ej hört ngt sedan
det brefvet jag läste högt för eder
Gud hjälper! — B var så glad
att Toini och alla vilja använda
vara små täppor, det är en stor
fördel för oss. ej nu måste bref-
vet bort. Farväl mina älskade
Tusen omfamningar från
er Anna.